

dan Kommission, skulde jeg ikke have noget imod det. Men paa den anden Side er jeg, efter hvad jeg har kunnet faa ud af Sagen, klar over, at de Herrer Professorer have Uret, og Forsøgslaboratoriet har Ret. Deraf følger imidlertid ikke, at Forsøgslaboratoriets Forsøg ikke kunne forbedres noget. Jeg kan da ogsaa sige, at der er sat nogle Forsøg i Gang paa Forsøgslaboratoriet for et Par Aar siden, hvis Resultater rimeligvis ville komme til at foreligge til Foraaet, og ved hvilke der er taget Sigte paa at løse andre Spørgsmaal end Spørgsmaalet om Erstatningstal, men dog Spørgsmaal, som ogsaa kunne have Interesse for det praktiske Landbrug, og som vedrøre Rentabiliteten. Jeg synes nu, at det kunde være rigtigt at vente, indtil man ser Resultaterne af disse Forsøg, som ere i Gang.

Hertil skal jeg indskrænke mig. Jeg har taget Ordet for lidt nærmere at belyse dette Spørgsmaal, og de Herrer kunne i hvert Tilfælde ikke være i Tvivl om mit Standpunkt.

Lohmann: Paa Finanslovens § 21 er der et Afsnit, der vedrører Statens højere Almenskoler, hvor der under Udgifter, Konto d. findes en Bevilling paa i alt 1,720 Kr. som Udgift til tre Staten tilhørende Landsbykirker og det med den ene af disse forbundne Degneenesæde. I Anmærkningerne til Finansloven Sp. 1213—14 forklares denne Udgift nærmere saaledes, at man har tænkt sig til Aasum Kirke at anvende i alt 680 Kr., deraf 617 Kr. 15 Ø. til Omlægning af Taget, 37 Kr. 50 Ø. til Fugning af Flisegulvet i Kirken og 25 Kr. 35 Ø. til uforudsete Udgifter. Alt dette er nu meget godt, men jeg savner blot en beskeden Bevilling til det lille Enkesæde, der, som det siges paa Finansloven, er forbundet med den paagældende Kirke, og som trænger meget til en saadan Bevilling. Jeg forstaar godt, at hverken den højtærede Kirkeminister eller det meget ærede Finansudvalg kunne have fuld Klarhed over et saadant lille Finanslovsgemme som det, jeg her taler om, og jeg mener derfor, at det er min Pligt som kendt paa Stedet at gøre saavel den højtærede Minister som Finansudvalget opmærksom paa, at dette med Aasum Kirke forbundne Degneenesæde henstaar i en yderst forfalden og for Staten grumme lidet værdig Tilstand, saa at det er ude af Stand til at opfylde sit Øjemed. I alle de Aar, jeg har været Rigsdagsmand, har der været givet en Bevil-

ling til Aasum Kirke med tilhørende Degneenesæde. Ikke desto mindre er dette Degneenesæde Aar for Aar forfaldet mere og mere som Følge af det daarlige Tilsyn, som af den lærde Skoles Bestyrelse i Odense er ført med det. Det er mig bekendt, at Sogneraadet sætter særlig Pris paa at faa dette Enkesæde bevaret, fordi Sogneraadet, som jeg synes med Rette, mener, at det er et Gode for Kommunens Lærereembede. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Kirkeminister, om han ikke til Finanslovens anden Behandling kan tage imod en lille Bevilling paa, lad os sige, en 3—4,000 Kr. til Ombygning af dette Enkesæde, saa at det kan fremtræde i en for Staten værdig Skikkelse og være tjenligt til sit Øjemed, og jeg henstiller til det kommende Finansudvalg at tage denne Sag under skøn som og velvillig Overvejelse.

Med det samme jeg omtaler denne Sag, vil jeg ogsaa henstille, om Staten, som er Ejer af disse tre Landsbykirker, ikke kunde være en Smule mindre karrig og vise lidt mere Imødekommen overfor de Ønsker, der ere komne frem fra de paagældende Menighedsraad. Siden vi fik Loven om Menighedsraadene, er der her i Landet vaagnet en glædelig Bestræbelse for at faa Kirkerne hyggelige og smukke, og der er jævnlig fremkommet Krav i saa Henseende. Men som Menighedsraadsmedlem har jeg haft Lejlighed til at erfare, hvor mærkværdig karrig Staten eller de Mænd, der optræde paa Statens Vegne, ere, naar saadanne Ønsker komme frem. Sidste Aar blev der, for at nævne et Eksempel, af et aldrende Ægtepar skænket et kostbart Orgel til Aasum Kirke. Men da Orgelet skulde opstilles, fandt den kgl. Bygningsinspektør, trods Menighedsraadets indtrængende Anmodning, ikke bedre Plads til det, end at stille det i en Krog af Kirken, saa at det vender Siden til Alteret, hvorved det for at citere Charles Dickens „mere ligner en Ligvogn, der er ved at køre op gennem Kirkens Skib“, end det ligner et Orgel til Pryd for Kirken og Støtte for Kirkesangen. Der, hvor Orgelets naturlige Plads er, staar der et Varmeapparat, og at faa det flyttet kunde Staten ikke bekoste. Jeg synes, det er lovlig smaaligt af en saa velstaaende Kirkeejer — vi ere jo ellers stolte af at have en saa velstaaende Kirkeejer som Staten. Kirken er beliggende et lille Stykke udenfor Fyns Hovedstad i en folkerig Egn, og det var derfor ikke af Vejen, om Staten vilde skænke den en lille Smule Opmærksomhed.

Som fynsk Rigsdagsmand kan jeg